

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสุราษฎร์ธานี กลุ่มงานบริหารทรัพยากรบุคคล ๐-๗๗๒๗-๒๗๘๔

ที่ สฎ ๐๐๓๓.๐๐๑ / ๖๕ วันที่ ๕ มกราคม ๒๕๖๗

เรื่อง อนุญาตนำข้อมูลเผยแพร่บนเว็บไซต์สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสุราษฎร์ธานี

เรียน นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ตามที่กลุ่มงานบริหารทรัพยากรบุคคล สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้ดำเนินการพิจารณาเผยแพร่ผลงานวิชาการประเภทงานวิจัยบนเว็บไซต์ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยพิจารณาผลงานวิชาการ เรื่องการรับรู้ต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ ของบุคลากร โรงพยาบาลสุราษฎร์ธานี (English) Perception of information towards the Personal Data Protection Act, B.E. 2562 (2019) among Personel under Suratthani Hospital. โดยนางรัตชนก สุวัสถกุล ตำแหน่งนักวิชาการสถิติชำนาญการ โรงพยาบาลสุราษฎร์ธานี สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ในการนี้ กลุ่มงานบริหารทรัพยากรบุคคล สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีความประสงค์นำผลงานที่ผ่านการพิจารณาเผยแพร่บนเว็บไซต์สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสุราษฎร์ธานี ดังรายละเอียดแนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุมัติ

(นายวิสุทธิ สุขศรี)

ตำแหน่ง นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการพิเศษ
หัวหน้ากลุ่มงานบริหารทรัพยากรบุคคล

อนุมัติ

ไม่อนุมัติ เนื่องจาก.....

(นายจิรชาติ เรืองวัชรินทร์)

นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดสุราษฎร์ธานี

แบบฟอร์มการเผยแพร่ข้อมูลผ่านเว็บไซต์ของหน่วยงานในสังกัด
สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ชื่อหน่วยงาน : กลุ่มงานบริหารทรัพยากรบุคคล สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสุราษฎร์ธานี

วัน/เดือน/ปี : ๘ มกราคม ๒๕๖๗

หัวข้อ : การเผยแพร่ผลงานวิชาการบนเว็บไซต์ (Research)

รายละเอียดข้อมูล (โดยสรุปหรือเอกสารแนบ) :

เอกสารจำนวน ๑๓ หน้า

เรื่อง การรับรู้ต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ ของบุคลากร โรงพยาบาลสุราษฎร์ธานี

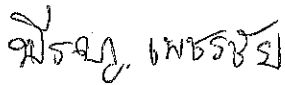
(English) Perception of information towards the Personal Data Protection Act, B.E. 2562 (2019) among

Personel under Suratthani Hospital.

Link ภายนอก: (ถ้ามี): ๕๑๐๘๐๑๒๕๖๗

ผู้รับผิดชอบการให้ข้อมูล

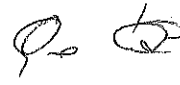
ผู้อนุมัติรับรอง

(นางสาวพิรญา เพชรชัย)

ตำแหน่ง นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ

วันที่ ๗ เดือนมกราคม ๒๕๖๗

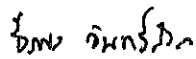

(นางอุบล เจริญพักตร์)

นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ

วันที่ ๘ เดือนมกราคม ๒๕๖๗

ผู้รับผิดชอบการนำข้อมูลขึ้นเผยแพร่

(นายธีรพล จันทرسังสา)

นักวิชาการสาธารณสุขปฏิบัติการ

วันที่ ๗ เดือนมกราคม ๒๕๖๗

การรับรู้ต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ของบุคลากร โรงพยาบาลสุราษฎร์ธานี

Perception of information towards the Personal Data Protection Act, B.E. 2562 (2019)

among Personel under Suratthani Hospital.

รัตชนก สวัสดิ์คกุล

โรงพยาบาลสุราษฎร์ธานี

RATCHANOK SAWATDIKUL

SURATTHANI HOSPITAL

บทคัดย่อ

ที่มา: พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ประกาศ ณ วันที่ 27 พฤษภาคม พ.ศ. 2562 มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 1 มิถุนายน พ.ศ. 2565 เพื่อเป็นการคุ้มครองสิทธิเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของประชาชนในฐานะเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล หน่วยงานที่จัดเก็บข้อมูลส่วนบุคคลจะต้องนำข้อมูลส่วนบุคคลไปใช้ให้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่ได้ประกาศไว้หรือตามคำยินยอมที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้ให้ไว้ เพื่อให้ผู้รับบริการมีความมั่นใจในความปลอดภัยของข้อมูลส่วนบุคคลที่ไว้กับสถานบริการ

วัตถุประสงค์: เพื่อศึกษาระดับการรับรู้ต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ของบุคลากรโรงพยาบาลสุราษฎร์ธานี เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการรับรู้ของบุคลากรต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562

ระเบียบวิธีวิจัย: การวิจัยครั้งนี้เป็นศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพและการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างคือบุคลากรของโรงพยาบาลสุราษฎร์ธานี จำนวน 338 คน และหัวหน้างานหรือรองหัวหน้างาน จำนวน 10 คน เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูลคือแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลได้แก่สถิติเชิงพรรณนา ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และสถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ การวิเคราะห์ค่าที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว ระยะเวลาที่เก็บข้อมูล 25 ตุลาคม 2566 – 25 พฤศจิกายน 2566

ผลการวิจัย: 1) ระดับการรับรู้ต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ของบุคลากรโรงพยาบาลสุราษฎร์ธานี พบว่า ด้านการเข้าถึงข้อมูลพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.43, S.D.=0.65$) ด้านปัจจัยในงานทำให้เกิดการรับรู้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.62, S.D.=0.67$) และด้านการรับรู้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ของบุคลากรโรงพยาบาลสุราษฎร์ธานี โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.43, S.D.=0.61$) 2) ปัจจัยทั่วไปพบว่า บุคลากรที่มี อายุ ระดับการศึกษา หน่วยงาน และอายุงานต่างกัน มีระดับการรับรู้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ต่างกัน $p<0.05$ 3) กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าสถานพยาบาลมีความจำเป็นจะต้องส่งเสริมการรับรู้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ให้กับบุคลากรทุกคน

สรุปผล: การสร้างการรับรู้ต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 จะทำให้มีการนำข้อมูลส่วนบุคคลของผู้รับบริการไปใช้อย่างถูกต้องตรงตามวัตถุประสงค์ ไม่ละเมิดสิทธิส่วนบุคคล หรือนำไปใช้ในทางที่เสียหาย ดังนั้นจึงควรให้ความรู้แก่บุคลากรอย่างต่อเนื่องและเพิ่มช่องทางการเข้าถึงให้มากขึ้น

คำสำคัญ: การรับรู้ พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ข้อมูลส่วนบุคคล

Abstract

Background: Personal Data Protection Act, B.E. 2562 (2019) Announced on 27 May B.E. 2562 and effective on 1 June B.E. 2562. The purpose of this Act is to protect the rights regarding personal data of citizens as owners of personal data. Agencies that store the personal data must use personal data in accordance with the announced purposes or with the consent that given by the owner.

Objectives: To study of the perception levels of Personal Data Protection Act, B.E. 2562 (2019) of Suratthani Hospital's personnel. To study the factors that affecting to the perception of Personal Data Protection Act, B.E. 2562 (2019) of Suratthani Hospital's personnel.

Methods: This research is a study of qualitative research and quantitative research. The sample consult group are 338 personnel of Suratthani Hospital and 10 supervisors or deputy supervisors. Data were collected by questionnaires and interviews. Statistics used to analyze the data are descriptive statistics, which include frequencies, percentages, averages and content analysis. And inferential statistics include t-test analysis and one-way analysis of variance (one-way ANOVA). Data collection period 25 October 2023 – 25 November 2023.

Results: 1) The perception levels of Personal Data Protection Act, B.E. 2562 (2019) of Suratthani Hospital's personnel found that the access to the Personal Data Protection Act, B.E. 2562 of Suratthani Hospital's personnel is a moderate level ($\bar{X}=3.43$, S.D.=0.65), factors in the work that make perception of the Personal Data Protection Act B.E. 2562 is a high level ($\bar{X}=3.62$, S.D.=0.67), the perception levels of Personal Data Protection Act, B.E. 2562 (2019) of Suratthani Hospital's personnel is a moderate level ($\bar{X}=3.43$, S.D.=0.61). 2) General factors: personnel at Suratthani Hospital had different ages, educational levels, departments and years of service. There are different levels of perception of the Personal Data Protection Act, B.E. 2562 (2019). 3) The sample group had the opinion that perception should be promoted to all personnel.

Conclusion: Creating perception of the Personal Data Protection Act, B.E. 2562 (2019) will allow the personal data to be used correctly for the intended purpose without violating personal rights or using the data in a damaging way. Therefore, it is important to continuously educate personnel and increase access channels to the Personal Data Protection Act, B.E. 2562 (2019).

Keywords: Perception, Personal Data Protection Act, B.E. 2562 (2019), Personal Data

บทนำ

ข้อมูลส่วนบุคคล (Personal Data) ทำให้สามารถระบุตัวตนบุคคลได้นั้น ไม่ว่าจะทางตรงหรือทางอ้อม แต่ไม่รวมถึงข้อมูลของผู้ถึงแก่กรรม ข้อมูลส่วนบุคคลมีความสำคัญต่อการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ทั้งในภาครัฐและเอกชน การนำข้อมูลส่วนบุคคลคลไปใช้ประโยชน์ โดยปราศจากการได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูล เป็นการล่วงละเมิดสิทธิความเป็นส่วนตัวเป็นส่วนตัวของข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งปัจจุบันมีการล่วงละเมิดสิทธิความเป็นส่วนตัวของข้อมูลส่วนบุคคลเป็นจำนวนมาก สร้างความเดือดร้อน รำคาญ หรือความเสียหายให้กับเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบกับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีทำให้การเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล อันเป็นการล่วงละเมิดดังกล่าวสามารถกระทำได้ง่าย สะดวก และรวดเร็ว ก่อให้เกิดความเสียหายต่อเศรษฐกิจของประเทศ ดังนั้นเพื่อกำหนดให้มีหลักเกณฑ์กลไกหรือมาตรการกำกับดูแลเกี่ยวกับการให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่เป็นหลักการทั่วไปประเทศไทยจึงได้ตราพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ขึ้น โดยประกาศ ณ วันที่ 27 พฤษภาคม 2562 และมีผลบังคับใช้ วันที่ 1 มิถุนายน 2565 เพื่อเป็นการคุ้มครองสิทธิเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของประชาชนในฐานะเจ้าของข้อมูล เพื่อให้การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลมีประสิทธิภาพ และเพื่อให้มีมาตรการเยียวยาเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลจากการถูกละเมิดสิทธิในข้อมูลส่วนบุคคล มีบทลงโทษตามกฎหมาย บทลงโทษที่กำหนดในพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 มีทั้งโทษทางแพ่ง โทษทางอาญา และโทษทางปกครอง⁽¹⁾

สถานพยาบาลทุกระดับตั้งแต่ระดับ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล โรงพยาบาลชุมชน ตลอดจนโรงพยาบาลทั่วไป และโรงพยาบาลศูนย์ มีภารกิจหลักในการให้การดูแลรักษาโรค ตลอดจนส่งเสริมสุขภาพที่ดีของประชาชน การดำเนินการตามภารกิจหลักนี้ย่อมเกี่ยวข้องกับการจัดการข้อมูลจำนวนมาก ทั้งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการรักษาพยาบาล ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้รับบริการ การจัดเก็บข้อมูลส่วนบุคคลของผู้รับบริการ ประกอบด้วย ชื่อ สกุล ชื่อบิดา มารดา เพศ อายุ วันเกิด ที่อยู่ ข้อมูลส่วนบุคคลที่มีความอ่อนไหว ได้แก่ เชื้อชาติ ศาสนา รวมทั้งข้อมูลประวัติสุขภาพของผู้รับบริการ กระบวนการรักษาพยาบาลของบุคลากรทางการแพทย์ที่กระทำต่อผู้ป่วย ข้อมูลนี้จะถูกบันทึกในเอกสารทางการแพทย์หรือเวชระเบียน ภายในสถานพยาบาลมีการส่งต่อข้อมูลส่วนบุคคลของผู้รับบริการ ระหว่างบุคลากรที่ให้บริการดูแลรักษา รวมทั้งการส่งข้อมูลส่วนบุคคลของผู้รับบริการและข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรให้กับหน่วยงานภายนอก การประกาศใช้ พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 จะเป็นการเพิ่มมาตรฐานการรักษาข้อมูลส่วนบุคคลของสถานพยาบาลให้ปลอดภัยและข้อมูลส่วนบุคคลถูกนำไปใช้ให้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่ได้ประกาศไว้ หรือตามคำยินยอมที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้ให้ไว้ ทำให้ผู้รับบริการมีความมั่นใจในความปลอดภัยของข้อมูลส่วนบุคคลที่ไว้กับสถานบริการ

โรงพยาบาลสุราษฎร์ธานี เป็นหน่วยงานมีหน้าที่หลักในการรักษาพยาบาล มีการจัดทำ จัดเก็บ และให้บริการประวัติการรักษาของผู้รับบริการหรือเวชระเบียนซึ่งเป็นข้อมูลส่วนบุคคลของผู้รับบริการกับบุคลากรของโรงพยาบาล และหน่วยงานภายนอกที่มีการร้องขอ นอกจากนี้ยังมีการส่งต่อข้อมูลให้กับบุคคลหรือหน่วยงานภายนอก จัดระบบและดำเนินการรักษาความปลอดภัยของข้อมูลให้ได้มาตรฐานตามที่กฎหมายที่เกี่ยวข้องได้กำหนด รวมทั้งส่งเสริม สนับสนุนให้บุคลากรของโรงพยาบาล ได้มีความรู้ ความเข้าใจในเจตนาและวัตถุประสงค์ของการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ซึ่งจะก่อให้เกิดการพัฒนาตนเอง

ส่งผลให้เกิดการพัฒนาองค์กร สร้างความไว้วางใจ และน่าเชื่อถือให้กับองค์กร ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาศึกษาระดับการรับรู้ต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ของบุคลากรโรงพยาบาลสุราษฎร์ธานี และศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการรับรู้ของบุคลากรต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 เพื่อเป็นแนวทางในการการสร้างความรับรู้ต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ของบุคลากรโรงพยาบาลสุราษฎร์ธานีให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาระดับการรับรู้ต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ของบุคลากรโรงพยาบาลสุราษฎร์ธานี
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการรับรู้ของบุคลากรต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562

ประโยชน์

1. เพื่อให้ทราบถึงการรับรู้ของบุคลากร โรงพยาบาลสุราษฎร์ธานีต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562
2. เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้ของบุคลากร โรงพยาบาลสุราษฎร์ธานีต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562
3. เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาวิจัยเป็นแนวทางในการสร้างความรับรู้ต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ของบุคลากร โรงพยาบาลสุราษฎร์ธานี ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

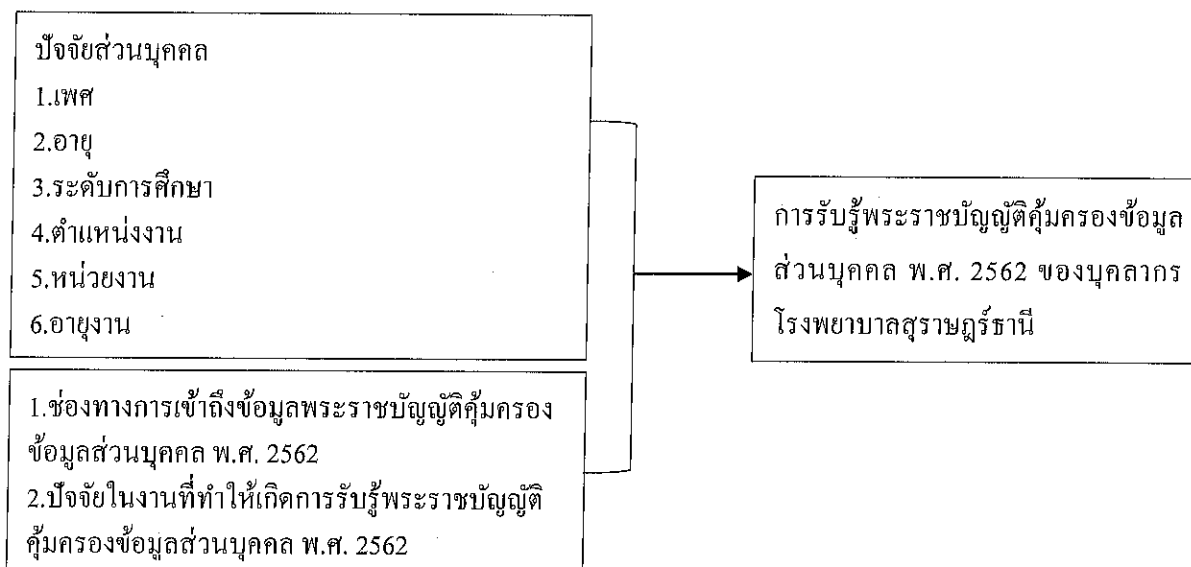
นิยามศัพท์

พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 (Personal Data Protection Act, B.E. 2562 (2019)) คือกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของประเทศไทยซึ่งมีผลบังคับใช้ในวันที่ 1 มิถุนายน 2564 โดยประเด็นหลักของกฎหมาย คือ การเก็บ ใช้เปิดเผย และ ถ่ายโอนข้อมูลส่วนบุคคลต้องได้รับความยินยอม และการกำหนดสิทธิของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล

ข้อมูลส่วนบุคคล คือข้อมูลใด ๆ ที่สามารถระบุไปถึงเจ้าของข้อมูลได้ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม แต่ไม่รวมถึงข้อมูลของผู้ที่ถึงแก่กรรม ตัวอย่างเช่น ชื่อ-นามสกุล เลขประจำตัวประชาชน ที่อยู่ เบอร์โทรศัพท์ วันเกิด อีเมล การศึกษา เพศ อาชีพ รูปถ่ายใบหน้า ข้อมูลทางการเงิน เป็นต้น

การรับรู้ข้อมูล พรบ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 หมายถึง การรับรู้ด้านเนื้อหาของพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ซึ่งประกอบไปด้วย วัตถุประสงค์ การบังคับใช้ ความรู้เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล และการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล สิทธิของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลในการร้องเรียนกรณีที่ได้รับคามเสียหาย และบทกำหนดโทษจากการละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล

กรอบแนวคิดการวิจัย การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรม บทความวิจัย และบทความวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 นำข้อมูลมากำหนดเป็นกรอบแนวคิดการวิจัยดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

รูปแบบการวิจัย การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (mixed method) ประกอบด้วย การวิจัยเชิงคุณภาพ และการวิจัยเชิงปริมาณ เก็บข้อมูล วันที่ 25 ตุลาคม 2566 – 25 พฤศจิกายน 2566

ประชากร ประชากรที่ใช้ศึกษา คือ บุคลากรทุกคนของ โรงพยาบาลสุราษฎร์ธานี แบ่งกลุ่มตามตำแหน่งงาน จำนวน 5 กลุ่ม ประกอบด้วย 1) แพทย์และทันตแพทย์ จำนวน 260 คน 2) พยาบาล จำนวน 1014 คน 3) สหวิชาชีพอื่นๆ จำนวน 226 คน 4) บุคลากรสำนักงาน จำนวน 409 คน 5) บุคลากรสายสนับสนุนวิชาชีพ จำนวน 856 คน รวมจำนวน 2,765 คน

กลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย 1) บุคลากรทุกคนของ โรงพยาบาลสุราษฎร์ธานี จำนวน 338 คน ได้มาจากการเปิดตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan)⁽²⁾ แบ่งจำนวนกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนของตำแหน่งงานดังนี้ 1) แพทย์และทันตแพทย์ จำนวน 32 คน 2) พยาบาล จำนวน 124 คน 3) สหวิชาชีพอื่นๆ จำนวน 28 คน 4) บุคลากรสำนักงาน จำนวน 50 คน 5) บุคลากรสายสนับสนุนวิชาชีพ จำนวน 104 คน ทำการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยการนำเอารายชื่อแต่ละกลุ่มตำแหน่งงานมาสุ่ม (Random) ผ่านระบบคอมพิวเตอร์ ดังตารางที่ 1 2) กลุ่มตัวอย่างหัวหน้างานหรือรองหัวหน้างาน โดยเลือกแบบเจาะจง จำนวน 10 คน จากจำนวน 142 คน

ตารางที่ 1 จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตำแหน่งงาน

ลำดับ	ตำแหน่งงาน	จำนวนบุคลากร	ร้อยละ	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง(คน)
1	แพทย์ ทันตแพทย์	260	9.40	32
2	พยาบาล	1,014	36.67	124
3	สหวิชาชีพอื่น	226	8.18	28
4	กลุ่มสำนักงาน	409	14.79	50
5	กลุ่มสนับสนุนวิชาชีพ	856	30.96	104
	รวม	2,765	338	338

ที่มา: กลุ่มงานทรัพยากรบุคคล โรงพยาบาลสุราษฎร์ธานี

เกณฑ์การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง

- 1) บุคลากรของโรงพยาบาลสุราษฎร์ธานีที่เข้าปฏิบัติงานก่อนวันที่ 16 กันยายน 2566
- 2) ยินดีให้ความร่วมมือในการวิจัย

เกณฑ์การคัดออกจากการศึกษา

- 1) รายชื่อกลุ่มตัวอย่างที่ถูกสุ่มได้ในแต่ละกลุ่มและซ้ำกับกลุ่มอื่นๆ
- 2) ไม่ยินดีให้ความร่วมมือในการวิจัย

เครื่องมือ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยแบบสอบถามการรับรู้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ของบุคลากร โรงพยาบาลสุราษฎร์ธานี และแบบสัมภาษณ์การรับรู้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ของบุคลากร โรงพยาบาลสุราษฎร์ธานี

1) แบบสอบถามการรับรู้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ประกอบด้วย 3 ส่วน พร้อมวิธีการตอบคำถาม ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง คำถามเป็นคำถามปลายปิดให้เลือกคำตอบแบบ Check lists จำนวน 6 ข้อ ได้แก่ลักษณะบุคคล คือ ด้านเพศ ด้านอายุ ด้านระดับการศึกษา ตำแหน่งงานที่ปฏิบัติ หน่วยงานที่ปฏิบัติงาน และด้านอายุงาน

ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับการรับรู้และปัจจัยที่ส่งผลต่อการรับรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 แบ่งเป็น 3 ด้าน

- 1) ด้านการเข้าถึงข้อมูลพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 มีจำนวน 5 ข้อ
- 2) ด้านปัจจัยที่ทำให้เกิดการรับรู้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 มีจำนวน 3 ข้อ
- 3) ด้านการรับรู้ข้อมูลพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 มีจำนวน 7 ข้อ

ลักษณะเป็นคำถามปลายปิด ซึ่งประกอบด้วยคำตอบย่อยที่เป็น 5 ระดับ โดยใช้มาตราวัดประมาณค่า (Rating Scale) และให้คะแนนแต่ละระดับตั้งแต่ค่าคะแนนน้อยที่สุดคือ 1 ถึงค่าคะแนนมากที่สุดคือ 5 โดยดัดแปลงจากมาตราส่วนประเมินค่าตามวิธีของ ลิเคิร์ต (Likert Scale) โดยมีหลักเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

คะแนน 5 หมายถึง มีความคิดเห็นด้วยมากที่สุด

คะแนน 4 หมายถึง มีความคิดเห็นด้วยมาก

คะแนน 3 หมายถึง มีความคิดเห็นด้วยปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึง มีความคิดเห็นด้วยน้อย

คะแนน 1 หมายถึง มีความคิดเห็นด้วยน้อยที่สุด

เกณฑ์ในการประเมินเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับตามวิธีของลิเคิร์ต โดยถือเกณฑ์การประเมินเป็นคะแนน ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.51–5.00 หมายถึง มากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.51–4.50 หมายถึง มาก

คะแนนเฉลี่ย 2.51–3.50 หมายถึง ปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.51–2.50 หมายถึง น้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00–1.50 หมายถึง น้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

2) แบบสัมภาษณ์การรับรู้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ประกอบด้วย 3 ส่วน พร้อมวิธีการตอบคำถาม ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม คำถามแบบเติมข้อความจำนวน 6 ข้อ คือ ด้านเพศ ด้านอายุ ด้านระดับการศึกษา ลักษณะ งานที่ปฏิบัติ หน่วยงานที่ปฏิบัติงาน และด้านอายุงาน

ส่วนที่ 2 คำถามความคิดเห็นที่มีต่อการรับรู้ต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 จำนวน 3 ข้อ

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือแบบสอบถาม

1) ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content validity) ของแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์โดยผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาและนำมาแก้ไขปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ ค่า IOC ของแบบสอบถาม เท่ากับ 1.00 และค่า IOC ของแบบสัมภาษณ์ เท่ากับ 1.00

2) ตรวจสอบเที่ยงของเครื่องมือ (Reliability validity) โดยการนำแบบสอบถามมาทดสอบกับกลุ่มบุคลากรโรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชเวียงสระ จำนวน 30 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์ครอนแบร์ชอัลฟา (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นของคำถามแต่ละประเด็นมากกว่า 0.5 และค่าความเชื่อมั่นรวมเท่ากับ 0.973

การเก็บรวบรวมข้อมูล ดำเนินการเก็บข้อมูลระหว่างวันที่ 25 ตุลาคม 2566 – 25 พฤศจิกายน 2566 ภายหลังจากได้รับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์ และการใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

- 1) วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ ความถี่
- 2) วิเคราะห์ระดับการรับรู้ต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 โดยสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย (X) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
- 3) วิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อระดับการรับรู้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 โดยสถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ การวิเคราะห์ค่าที (t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA)
- 4) วิเคราะห์แบบสัมภาษณ์และข้อเสนอแนะ ด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

จริยธรรมการวิจัย ได้รับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ โรงพยาบาลสุราษฎร์ธานี เลขที่รหัสโครงการ REC 66-0062 เมื่อวันที่ 20 ตุลาคม 2566

ผลการวิจัย

ข้อมูลทั่วไป พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 277 คน คิดเป็นร้อยละ 82.00 อายุ 41-50 ปี จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 32.00 การศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 210 คน คิดเป็นร้อยละ 62.10 ตำแหน่งงาน

มากที่สุดคือพยาบาล จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 36.70 หน่วยงานที่สังกัดมากที่สุดคือกลุ่มการพยาบาล จำนวน 188 คน คิดเป็นร้อยละ 55.60 และอายุงาน 1-10 ปี จำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 42.30

ด้านการเข้าถึงข้อมูลพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ของบุคลากร โรงพยาบาลสุราษฎร์ธานี พบว่า บุคลากรของโรงพยาบาลสุราษฎร์ธานี เข้าถึงพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.43, S.D.=0.65$) และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่าช่องทางการเข้าถึงมากที่สุด คือ การเข้าถึงจากการใช้สื่อสังคม (Social Media) เช่น ไลน์ เฟซบุ๊ก ในระดับมาก ($\bar{X}=3.62, S.D.=0.79$) รองลงมา คือ การเข้าถึงจากสื่อประชาสัมพันธ์ของโรงพยาบาล เช่น ป้ายประกาศ เติงตามสาย Intranet ในระดับมาก ($\bar{X}=3.54, S.D.=0.77$) และการเข้าถึงข้อมูลน้อยที่สุดจากการอบรม ประชุม ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.13, S.D.=0.92$) ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของช่องทางการเข้าถึงข้อมูลพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562

ข้อคำถาม	$\bar{X}$	S.D.	แปรผล
1. ท่านรับรู้ข้อมูลพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 จากการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์	3.41	0.82	ปานกลาง
2. ท่านรับรู้ข้อมูลพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 จากการใช้สื่อสังคม (Social media) เช่น ไลน์ เฟซบุ๊ก	3.62	0.79	มาก
3. ท่านรับรู้ข้อมูลพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 จากการค้นคว้าทาง อินเทอร์เน็ต	3.44	0.81	ปานกลาง
4. ท่านรับรู้ข้อมูลพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562จากการเข้าอบรม ประชุม	3.13	0.92	ปานกลาง
5. ท่านรับรู้ข้อมูลพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 จากสื่อประชาสัมพันธ์ ของโรงพยาบาล เช่น ป้ายประกาศ เติงตามสาย Intranet	3.54	0.77	มาก
รวม	3.43	0.65	ปานกลาง

ด้านปัจจัยในงานที่ทำให้เกิดการรับรู้ข้อมูลพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ของบุคลากร โรงพยาบาลสุราษฎร์ธานี พบว่าปัจจัยในงานที่ทำให้เกิดการรับรู้ข้อมูลพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ของบุคลากร โรงพยาบาลสุราษฎร์ธานี โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.62, S.D.=0.67$) และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่าปัจจัยที่ทำให้เกิดการรับรู้ข้อมูลมากที่สุด คือ ความเกี่ยวข้องในงาน ($\bar{X}=3.70, S.D.=0.76$) รองลงมา คือ ความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน ($\bar{X}=3.60, S.D.=0.77$) และน้อยที่สุดคือ ความพึงพอใจในงาน ($\bar{X}=3.57, S.D.=0.78$) ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยในงานที่ทำให้เกิดการรับรู้ข้อมูลพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562

ข้อคำถาม	$\bar{X}$	S.D.	แปรผล
1. ความเกี่ยวข้องในงานทำให้ท่านเกิดการค้นคว้าและการรับรู้ข้อมูล	3.70	0.76	มาก
2. ความพึงพอใจในงานทำให้ท่านเกิดการค้นคว้าและการรับรู้ข้อมูล	3.57	0.78	มาก
3. ความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน มีผลทำให้ท่านเกิดการค้นคว้าและการรับรู้ข้อมูล	3.60	0.77	มาก
รวม	3.62	0.67	มาก

ด้านการรับรู้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ของบุคลากร โรงพยาบาลสุราษฎร์ธานี พบว่า การรับรู้ข้อมูลพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ของบุคลากร โรงพยาบาลสุราษฎร์ธานี โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.43$, S.D.=0.61) และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่ามากที่สุด คือความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.57$, S.D.=0.79) รองลงมา คือความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.54$, S.D.=0.78) และน้อยที่สุด คือความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.30$, S.D.=0.75) ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการรับรู้ข้อมูลพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562

ข้อคำถาม	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1.ท่านมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562	3.54	0.78	มาก
2.ท่านมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบังคับใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562	3.42	0.74	ปานกลาง
3.ท่านมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล	3.44	0.77	ปานกลาง
4.ท่านมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล	3.57	0.79	มาก
5.ท่านมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล	3.30	0.75	ปานกลาง
6.ท่านมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิของเจ้าของข้อมูลในการร้องเรียนในกรณีที่ได้รับความสะดวกหรือมีการละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล	3.35	0.74	ปานกลาง
7.ท่านมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการกำหนดโทษจากการละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลของผู้อื่นตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562	3.40	0.81	ปานกลาง
รวม	3.43	0.61	ปานกลาง

ด้านปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ของบุคลากร โรงพยาบาลสุราษฎร์ธานี พบว่า บุคลากรที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับการรับรู้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ไม่แตกต่างกัน (P-value=.966) ดังตารางที่ 5 บุคลากรที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับการรับรู้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 แตกต่างกัน (P value=.000) บุคลากรที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีระดับการรับรู้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 แตกต่างกัน (P value=.003) บุคลากรที่มีตำแหน่งงานแตกต่างกัน มีระดับการรับรู้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ไม่แตกต่างกัน (P value=.411) บุคลากรหน่วยงานแตกต่างกัน มีระดับการรับรู้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 แตกต่างกัน (P value=.001) และบุคลากรที่มีอายุงานแตกต่างกัน มีระดับการรับรู้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 แตกต่างกัน (P value=.003) ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 5 แสดงผลการทดสอบปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ด้วยการวิเคราะห์สถิติ t-test

ตัวแปร	ชาย		หญิง		t	Sig. (2-tailed)	Mean Difference
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.			
เพศ	3.44	0.76	3.43	0.57	0.043	0.966	0.00

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 6 แสดงผลการทดสอบปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ด้วยการวิเคราะห์สถิติ One - Way ANOVA

ตัวแปร		SS	df	MS	F	P
1.อายุ	ระหว่างกลุ่ม	9.42	3	3.14	9.14	.000*
	ภายในกลุ่ม	114.74	334	.35		
	รวม	124.16	337			
2.ระดับการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	4.19	2	2.09	5.85	.003*
	ภายในกลุ่ม	119.97	335	.36		
	รวม	124.16	337			
3.ตำแหน่งงาน	ระหว่างกลุ่ม	1.46	4	.37	0.99	.411*
	ภายในกลุ่ม	122.70	333	.37		
	รวม	124.16	337			
4.หน่วยงาน	ระหว่างกลุ่ม	7.72	5	1.54	4.40	.001*
	ภายในกลุ่ม	116.44	332	.351		
	รวม	124.16	337			
5.อายุงาน	ระหว่างกลุ่ม	5.04	3	1.68	4.71	.003*
	ภายในกลุ่ม	119.12	334	.36		
	รวม	124.16	337			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการสัมภาษณ์

ด้านข้อมูลทั่วไป พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 70.00 กลุ่มอายุมากที่สุดคือ 51-60 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00 การศึกษามากที่สุดคือระดับปริญญาตรี จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 90.10 ตำแหน่งงานมากที่สุดคือพยาบาล จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 30.00 หน่วยงานที่สังกัดมากที่สุดคือกลุ่มอำนวยการ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00 และอายุงานมากที่สุดคือ 31-40 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00

ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินการหรือการมีช่องทางให้บุคลากร โรงพยาบาลสุราษฎร์ธานี มีการรับรู้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ผู้ให้สัมภาษณ์มีความเห็นว่า โรงพยาบาลสุราษฎร์ธานี ดำเนินการให้มีช่องทางการรับรู้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ที่เพียงพอ แต่ยังมีบุคลากรบางส่วนที่ยังเข้าไม่ถึงข้อมูลด้วยข้อจำกัด เช่น เสี่ยงตามสายที่มีไม่ครบทุกจุด ระบบอินทราเน็ต (Intranet) ไม่ทั่วถึง เนื้อหาเข้าใจยาก ภาระงานที่มาก การไม่ใช้สื่อสังคมออนไลน์ กลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์ได้เสนอเพิ่มช่องทางการให้ความรู้กับบุคลากร ได้แก่ 1) จัดอบรม ยกตัวอย่างปัญหาที่เกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล 2) การให้ความรู้ในที่ประชุมหน่วยงาน 3) การให้ความรู้ในที่ประชุม 4) พัฒนาสื่อให้เข้าใจง่ายเหมาะกับทุกกลุ่มอายุ เช่น การทำแอนิเมชัน

ด้านความจำเป็นจะต้องมีการรับรู้ต่อรับรู้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562
 ผู้ให้สัมภาษณ์มีความเห็นว่าบุคลากรจำเป็นจะต้องมีการรับรู้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562
 เนื่องจากมีการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลของผู้รับบริการและบุคลากรของโรงพยาบาลเป็นจำนวนมาก เก็บข้อมูล
 ที่มีความอ่อนไหว เช่น ข้อมูลการรักษา ศาสนา นานา รูปร่าง ใบหน้า บุคลากรจึงจะเป็นจะต้องมีความรู้ความเข้าใจ
 เกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล เพื่อจะสามารถปฏิบัติได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ดำเนินการตาม
 มาตรการรักษาความปลอดภัยของข้อมูลของโรงพยาบาลอย่างเคร่งครัด รวมทั้งสามารถให้คำแนะนำ ข้อเสนอแนะการ
 ดำเนินการด้านความมั่นคงปลอดภัยให้กับโรงพยาบาล หรือตอบข้อซักถามของผู้รับบริการได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

ด้านมาตรการในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ผู้ให้สัมภาษณ์เสนอมาตรการในการคุ้มครอง
 ข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ 1) สร้างการรับรู้ให้กับบุคลากรทุกระดับ 2) กำหนดสิทธิในการเข้าถึงข้อมูลให้ครบทุกระบบ
 3) กำหนดให้ใช้รหัสผ่านในการเข้าถึงข้อมูลทุกระบบ 4) ควรเก็บบันทึกประวัติในการเข้าถึงข้อมูลทุกระบบ 5) ควรมี
 การสำรวจหน่วยงานที่มีการเก็บข้อมูลส่วนบุคคลและตรวจสอบให้มีการดำเนินการตามมาตรการคุ้มครองข้อมูลส่วน
 บุคคลอย่างเคร่งครัด

สรุปและอภิปรายผล

ด้านการรับรู้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ของบุคลากร โรงพยาบาลสุราษฎร์ธานี
 พบว่า ระดับการรับรู้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ของบุคลากร โรงพยาบาลสุราษฎร์ธานี
 อยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับงานวิจัยเรื่องความรู้ความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล
 พ.ศ.2562 พบว่า ความรู้ความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ของพนักงานอยู่ในระดับ
 ปานกลาง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.59)^๓ จากการศึกษาสรุปได้ว่า กฎหมายนี้มีผลบังคับเมื่อวันที่ 1 มิถุนายน 2565 ทำให้
 การรับรู้ยังมีไม่มากนัก แต่เนื่องจากกฎหมายฉบับนี้มีส่วนเกี่ยวข้องกับทุกหน่วยงาน และบุคลากรมีการรับรู้ข้อมูล
 จากช่องทางต่างๆ เช่น สื่อสังคมออนไลน์ (Social media) สื่อประชาสัมพันธ์ของโรงพยาบาล ทำให้บุคลากรมีความรู้
 ในระดับหนึ่ง

ด้านการเข้าถึงข้อมูลพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ของบุคลากร โรงพยาบาล
สุราษฎร์ธานี พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ช่องทางการเข้าถึงมากที่สุด คือ การเข้าถึงจากการใช้สื่อ
 สังคมออนไลน์ สอดคล้องงานวิจัยเรื่องการรับรู้ข้อมูลต่อการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (GDPR) ที่พบว่ากลุ่มตัวอย่าง
 รับรู้ข้อมูลรายละเอียดจากสื่อมวลชน คือ สื่อทางอินเทอร์เน็ตมากที่สุด (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.70)^๔ จากการศึกษาสรุป
 ได้ว่า การให้ความรู้ผ่านสื่อสังคมออนไลน์ทำให้บุคลากรเข้าถึงข้อมูลได้มาก เนื่องจากสื่อสังคมออนไลน์ได้เข้ามา
 อิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ชีวิตประจำวันของคนในปัจจุบัน ประเทศไทยมีประชากรที่ใช้ สื่อสังคมออนไลน์ เช่น
 เฟซบุ๊ก ด้วยจุดประสงค์ต่างๆ ผ่านโทรศัพท์แบบสมาร์ตโฟนมากที่สุดในโลก^๕ การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อ
 สังคมออนไลน์ ทำให้หลากหลายรูปแบบ สะดวก รวดเร็ว ไม่มีข้อจำกัดเรื่องระยะเวลา

ด้านปัจจัยในงานที่ทำให้เกิดการรับรู้ข้อมูลพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ของ
บุคลากร โรงพยาบาลสุราษฎร์ธานี พบว่า ปัจจัยในงานทำให้เกิดการรับรู้ข้อมูลพระราชบัญญัติคุ้มครอง
 ข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ปัจจัยที่มีผลให้เกิดการรับรู้มากที่สุดคือความเกี่ยวข้องในงาน

บุคลากรเห็นถึงความสำคัญของงานที่ปฏิบัติ ความเกี่ยวข้องในงานทำให้บุคลากรมีทัศนคติเชิงบวกต่องานที่ทำอยู่ในปัจจุบัน ทำให้บุคลากรรู้สึกว่าการงานมีความสำคัญต่อชีวิต เป็นสิ่งที่ทำให้ตนมีคุณค่า⁽⁶⁾ นอกจากนี้บุคลากรระดับหัวหน้างานตระหนักถึงความสำคัญและมีการให้ความรู้กับบุคลากรในหน่วยงาน ทำให้มีการรับรู้ข้อมูลในระดับมาก

ด้านปัจจัยด้านประชากร พบว่า อายุ และอายุงาน ที่ต่างกันจะทำให้มีระดับการรับรู้แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยเรื่องความรู้ความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 ที่พบว่า อายุ และอายุงาน ที่ต่างกันจะทำให้มีระดับการรับรู้แตกต่างกัน⁽³⁾ อายุที่ต่างกันจะมีความคิดเห็น ประสพการณ์ และการแปลความหมายการรับรู้ต่างกัน ทำให้มีระดับการรับรู้ต่างกัน นอกจากนี้ยังพบว่า ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันจะทำให้มีระดับการรับรู้ที่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยการรับรู้ข้อมูลต่อการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล⁽⁴⁾ และงานวิจัยการรับรู้ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่พบว่า ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันจะทำให้มีระดับการรับรู้ที่แตกต่างกัน⁽⁷⁾ การศึกษาเป็นการพัฒนาสมรรถภาพทางด้านสมองและสติปัญญาของบุคคลให้เกิดการรับรู้ ผู้ที่มีการศึกษาแตกต่างกันอาจจะมีความสามารถในการรับรู้ที่แตกต่างกัน

ด้านความสำคัญของการให้ความรู้และการดำเนินการให้ความรู้กับบุคลากรของโรงพยาบาล พบว่าการให้ความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 เป็นสิ่งจำเป็นและควรดำเนินการอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากสถานพยาบาลมีการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ป่วย และใช้ข้อมูลตลอดเวลา หากบุคลากรมีความรู้ความเข้าใจ มีความตระหนักและระมัดระวังในการใช้ข้อมูลตลอดเวลา จะสร้างความมั่นใจและความเชื่อมั่นของผู้รับบริการ โรงพยาบาลควรส่งเสริมให้มีการให้ความรู้กับเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานที่ใกล้ชิดขึ้น เช่น การให้ความรู้ในที่ประชุมภายในหน่วยงาน สอดคล้องงานวิจัยเรื่องการรับรู้ข้อมูลต่อการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (GDPR) ที่พบว่ากลุ่มตัวอย่างรับรู้ข้อมูลรายละเอียดจากสื่อบุคคลจากการอบรม หรือสัมมนา (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.26)⁽⁴⁾

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยพบว่าระดับการรับรู้ข้อมูลพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ของบุคลากร โรงพยาบาลสุราษฎร์ธานี อยู่ในระดับปานกลาง บุคลากรทางด้านสาธารณสุขทุกคนควรได้รับการเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจด้านการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลอย่างสม่ำเสมอ เพื่อไม่ให้เกิดการละเมิดสิทธิของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล หรือเกิดการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในการทำงาน โดยขาดความระมัดระวัง ส่งผลให้เกิดโทษต่อหน่วยงานและตนเอง ดังนั้นควรมีการเพิ่มระดับการรับรู้ของบุคลากรให้มากขึ้น ซึ่งผู้วิจัยขอเสนอแนะดังนี้

- 1) ควรมีการให้ความรู้ในช่องทางที่หลากหลาย และบุคลากรเข้าถึงได้ง่าย เช่น การให้ความรู้ผ่านสื่อสังคมออนไลน์ของหน่วยงาน การอบรมให้ความรู้ภายในหน่วยงาน
- 2) ควรจัดทำสื่อการสอนที่เข้าใจง่าย ยกตัวอย่างปัญหาที่เกี่ยวกับการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลที่เคยเกิดขึ้น

3) ควรมีการศึกษาการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ของบุคลากร โรงพยาบาลสุราษฎร์ธานี และผลกระทบที่เกิดจากการบังคับใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบคุณ นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดสุราษฎร์ธานี ผู้อำนวยการโรงพยาบาลสุราษฎร์ธานี คณะผู้บริหาร และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่าน ที่ได้ให้การสนับสนุนในการวิจัยครั้งนี้ และขอขอบคุณ ดร.ณัฐรา ม้วนสุธา พยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลสุราษฎร์ธานี รศ.ดร.กันตภณ หนูทองแก้ว อาจารย์มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาโสกราช และดร.สุพัฒพงศ์ แยมอ้อม อาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏ สุราษฎร์ธานี ที่กรุณาให้คำแนะนำแก้ไขที่มีคุณค่า ทำให้การวิจัยครั้งนี้สำเร็จด้วยดี

เอกสารอ้างอิง

1. สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลส่วนบุคคล. กฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: บริษัทศูนย์การพิมพ์แก่นจันทร์จำกัด; 2565. หน้า 1-41.
2. บุญศรี พรหมมาพันธ์. การออกแบบการวิจัยในการทำวิทยานิพนธ์ : การออกแบบประชากร กลุ่มตัวอย่าง และการวิเคราะห์ข้อมูล; 2566 [เข้าถึงเมื่อ 14 มิ.ย. 2566]. เข้าถึงได้จาก https://www.stou.ac.th/thai/schools/sca/ma_learning/หน่วยที่3.doc.
3. กมลชนก วงศ์สวัสดิ์ และวัลลภ รัฐฉัตรานนท์. ความรู้ความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลพ.ศ. 2562 ของพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค สำนักงานใหญ่; 2563. วารสารรัฐศาสตร์ปริทรรศน์, 7(2), 53-67.
4. อาทิตติยา แสงจันทร์ และธงชัย จีระศิษฐ์. การรับรู้ข้อมูลต่อการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (GDPR) ของพนักงานบริการภาคพื้น กรณีศึกษาท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ. กรณีศึกษา. การประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ราชธานีวิชาการ ครั้งที่ 5; 2563.
5. สำนักประชาสัมพันธ์ สำนักงานเลขาธิการสภา. กลยุทธ์การประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อสังคมออนไลน์ด้วยการใช้เฟซบุ๊ก (facebook); 2561 [เข้าถึงเมื่อ 14 มิ.ย. 2566]. เข้าถึงได้จาก https://www.senate.go.th/assets/portals/49/news/96/2_11-กลยุทธ์การประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อสังคมออนไลน์_ด้วย_facebook.pdf.
6. ศุภพิชญ์ สุข โภเมศ. ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดความผูกพันต่องานและความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากรที่ดูแลคนพิการ; [วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต].กรุงเทพฯ. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. 2560.
7. ณัชชา เจริญไชย. การรับรู้ของ ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครต่อพระราชบัญญัติภาษีที่ดินสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. 2562. รายงานผลการวิจัย. มหาวิทยาลัยรามคำแหง; 2562.